

Brauli Montoya Abat, **Els primers 80 anys de repressió lingüística institucionalitzada al Regne de València (1707-1787)**

Abstract: This article provides an analysis of the measures adopted to impose the use of Castilian in the Kingdom of Valencia after the Succession War. These measures started at an administrative level (1707) and later on we imposed on the educational system (1787). On both occasions there was opposition to their enforcement.

Resum: El treball és una anàlisi de les mesures d'imposició del castellà en substitució de l'ús institucional del català que s'apliquen després de la Guerra de Successió al Regne de València. Comencen per l'administració política (1707) i acaben pel sistema educatiu (1787); en ambdós àmbits hi ha reacció a la imposició perquè és la primera volta que el català dels valencians es veu amenaçat seriosament com a llengua d'ús públic.

Keywords: History of the Catalan language, Valencian Kingdom, Official language.

Mots clau: història de la llengua catalana, Regne de València, llengua oficial.

Joan-Rafael Ramos, **Sinonímia i canvi lingüístic: *romandre, restar i quedar***

Abstract: This article analyzes from a dyachronic perspective and using texts from the Middle Ages through the 18th c. three verbs that have become synonyms in Catalan: *romandre, restar i quedar*.

Resum: Aquest article estudia, des d'una perspectiva diacrònica, tres verbs que en català han esdevingut sinònims: *romandre, restar i quedar*. Partint d'un corpus de textos extens, que va des dels orígens de la llengua fins al segle XVIII, s'analitzen els trets sintàctics i semàntics d'aquests verbs i es fa un estudi estadístic i contrastiu de les freqüències d'ús. Aquesta anàlisi fa un seguiment de les alternances, alhora que s'apunten els possibles factors que han provocat el predomini d'un dels tres verbs segons el període històric.

Keywords: Synonymy, Linguistic Change, Diachronic Linguistics, Catalan Syntax.

Mots clau: sinonímia, canvi lingüístic, lingüística diacrònica, sintaxi catalana.

Jordi M. Antolí Martínez, **Canvi semàntic i gramaticalització en el sorgiment de marcadors evidencials. Evolució semàntica de PARERE i derivats en el llatí tardà i en el català antic (s. III-XVI)**

Abstract: This article studies the semantic evolution of words in Late Latin and Medieval Catalan that derive from the Latin verb PARERE in order to show how evidentiality is produced in Romance Languages.

Resum: S'estudia en aquest article l'evolució semàntica dels derivats del verb llatí PARERE, en llatí tardà i català medieval, a fi de descriure com es genera, en les llengües romàniques, els marcadors evidencials. S'hi analitza les conseqüències sintàctiques d'aquest procés (p. ex., el sorgiment dels usos pseudoimpersonals i atributius de *parèixer*). Pren com a referència la semàntica diacrònica d'orientació cognitiva i es fonamenta en l'estudi de corpus (CIGCA).

Keywords: Evidentiality, Grammaticalization, Subjectification, Copulative Verbs, Old Catalan.

Mots clau: evidencialitat, gramaticalització, subjectivització, verbs copulatius, català antic.

Andreu Sentí i Pons, **Gramaticalització i subjectivització del verb modal *haver (a/de)* en català antic. Un estudi de corpus segons la gramàtica cognitiva**

Abstract: Analysis of the grammaticalization of the modal periphrasis <*haver (a/de)* + Infinitiu> in Old Catalan ((Langacker 1991, 1999, 2006; Pelyvás 2000).

Resum: Aquest article presenta un estudi de corpus de la gramaticalització de la perífrasi modal <*haver (a/de)* + Infinitiu> en català antic, en el marc del cognitivisme (Langacker 1991, 1999, 2006; Pelyvás 2000). La descripció dels valors palesa la progressiva atenuació en la interacció de forces de l'esquema conceptual i una tendència cap a una conformació més subjectiva que permet aflorar el valor de futur i l'evidencial.

Keywords: Modality, Evidentiality, Tense, Subjectification, Grammaticalization, Grounding, Periphrasis, Old Catalan.

Mots clau: modalitat, evidencialitat, temps, subjectivització, gramaticalització, ancoratge, perífrasi, català antic.

Carles Segura-Llopes, **El passat perifràstic en català antic. Una revisió a partir d'estudi de corpus**

Abstract: Analysis of the periphrastic past tense in Catalan with the auxiliary verb *anar*. This evolution is unusual in that a verb of movement has become a mark of past tense and not of future tense, as it would be expected.

Resum: L'article revisa els orígens i l'evolució del passat perifràstic del català, amb el verb *anar* com a auxiliar; aquesta evolució és excepcional perquè, un verb que indica moviment cap a una destinació física, s'ha convertit en marcador de passat i no de futur, com ha ocorregut en altres llengües. Les dades provenen del corpus CIGCA (segles XIII-XV). Es descriuen els contextos afavoridors, el valor inicial i el factor central de la fixació de la perífrasi.

Keywords: Catalan Language, Periphrastic Past Tense, Historical Present, Grammaticalization.

Mots clau: llengua catalana, passat perifràstic, perífrasi demarcativa, present històric, gramaticalització.

Sandra Montserrat, ***Continuar* + gerundi i *seguir* + gerundi: un estudi de corpus**

Abstract: The following study has been carried out within the frame of an exhaustive analysis on aspectual verbal periphrases in Old and Medieval Catalan. More precisely, this study focuses on the periphrases “*seguir* + gerund” and “*continuar* + gerund”. The aim is to establish its aspectual value and its evolution from the origin of the Catalan language until the beginning of the 17th century. Finally, we attempt to provide an explanation for current use of these periphrases, since they have traditionally been *questionable* from a normative perspective.

Resum: L'estudi que presentem a continuació se situa dins del marc d'una anàlisi exhaustiva sobre les perífrasis verbals aspectuals de la llengua catalana antiga i medieval. Concretament, estudiem les perífrasis “*seguir + gerundi*” i “*continuar + gerundi*”. L'objectiu és determinar-ne el valor aspectual i l'evolució des dels inicis del català fins al principis del segle XVII. En darrer terme, pretenem fer llum sobre els usos actual, ja que han presentat tradicionalment dubtes des d'un punt de vista normatiu.

Keywords: Periphrases, Old Catalan, Diachrony, To continue, To go on, Romance languages, Language Contact.

Mots clau: perífrasis, català antic, diacronia, continuar, seguir, llengües romàniques, llengües en contacte.

Elena Sánchez López i M. Àngels Fuster Ortuño, **La fraseologia vista des d'una doble perspectiva: sincrònica i diacrònica**

Abstract: Phraseology has traditionally focused on the study of phraseological units from a synchronic perspective, or it has just focused on a determinate period. This fact is fairly conspicuous, since phraseological units are the result of a diachronic process. In this paper we suggest an integrated analysis from these two perspectives: the synchronic and the diachronic one.

Resum: La fraseologia s'ha centrat tradicionalment en l'estudi de les unitats fraseològiques (UF) des d'una perspectiva sincrònica o s'ha limitat a fer atenció a un tall sincrònic determinat. Aquest fet resulta sorprenent perquè, precisament, les UFs són producte d'un procés diacrònic. En aquest article proposem l'anàlisi integrada de les dues perspectives: la sincrònica i la diacrònica.

Keywords: Diachronic Linguistics, Synchronic Linguistics, Phraseology, Phraseological Change, Idiomaticity.

Mots clau: lingüística diacrònica, lingüística sincrònica, fraseologia, canvi fraseològic, idiomaticitat.

Hans-Ingo Radatz, **Per què els elements gal·loromànics fan “heavy” en català. Arran del clàssic debat sobre la subagrupació del català**

Abstract: This contribution reopens a debate about the typological affiliation of Catalan within the Romance languages. It is argued, that the original arguments did not duly consider the typological developments from Old to Modern Catalan and failed also to take into account syntactical evidence. Moreover it is showed that the ongoing internal debate about a ‘heavy’ (more Gallo) and a ‘light’ (more Ibero) register of standard Catalan can largely be rephrased as a retreating battle of Galloromance elements. Catalan is presented as inherently Galloromance language with a long history of convergence with Iberoromance.

Resum: Aquesta aportació reobri el debat sobre la filiació tipològica del català pel que fa a les llengües romàniques. Exposem que els arguments previs no paren suficient atenció a l'evolució tipològica del català antic al català modern i no tenen en compte les proves sintàctiques. A més demostrem que el debat intern que es planteja en l'actualitat entre els registres ‘heavy’ (més gal·loromànic) i ‘light’ (més iberoromànic) del català estàndard podria reformular-se en termes d'una batalla en retirada d'elements

gal·loromànics. Presentem el català com una llengua essencialment gal·loromànica amb una llarga història de convergència amb les llengües iberoromàniques.

Keywords: Catalan, Occitan, Iberoromance, Galloromance, typological affiliation

Mots clau: català, occità, iberomànic, gal·loromànic, filiació tipològica.

Key words: Catalan, Occitan, Iberoromance, Galloromance, Typological Affiliation.

Mots clau: català, occità, iberoromànic, gal·loromànic, filiació tipològica.

Philip D. Rasico, **La llengua catalana en documents feudals de *rancures* i *querimònies* (Segles XI-XII)**

Abstract: This study examines in detail the language of five Catalan documents, from the 11th and 12th century: *rancures* or *querimònies*. They are among the oldest documents written in Catalan or at least with significant examples of this language. Four of the five original parchments considered in this study are as yet unpublished; the other, previously published by several scholars (the majority of whom only provided a partial edition), appears here with several corrections and additional changes.

Resum: Aquest estudi analitza en detall la llengua de cinc documents catalans dels segles XI-XII: *rancures* o *querimònies*. Figuren entre els documents més antics escrits en català o, si més no, amb elements importants d'aquesta llengua. Quatre dels cinc pergamins originals considerats en el present treball són inèdits; l'altre, ja publicat anteriorment per diversos estudiosos (la majoria dels quals només l'editaren parcialment), apareix ací amb diverses correccions i esmenes.

Key words: Historical Linguistics, Preliterary Catalan, Grievances, Feudalism, Medieval Catalonia.

Mots clau: lingüística històrica, català preliterari, greuges, feudalisme, Catalunya medieval.

Josep Martines, **La integració conceptual o *blending* i l'arc de Sant Martí. Vers una semàntica cognitiva diacrònica i cultural**

Abstract: Onomasiological study of the terms used to name the *rainbow* from a diachronic perspective in several languages in contact such as Catalan, Occitan, Aragonese, etc. This article uses conceptual integration theory (*blending* theory) and defends the need for cognitive diachronic semantics to adopt a cultural and semiotic orientation.

Resum: Aquest article fa un estudi onomasiològic de les denominacions de l'arc de Sant Martí en una perspectiva diacrònica, de contacte de llengües (català, occità, aragonès, etc.) i segons la teoria de la integració conceptual o *blending*. Planteja la necessitat que la semàntica diacrònica cognitiva faci pròpia l'orientació cultural (fonamentalment, antropològica, històrica social i cultural) i semiòtica.

Keywords: Cognitive Diachronic Semantics, Onomasiology, Conceptual Integration or *Blending*, Semantic Change.

Mots clau: semàntica diacrònica cognitiva, onomasiologia, integració conceptual o *blending*, canvi semàntic.

Rafael Roca, **La mitificació vuitcentista del passat medieval: la figura de Jaume I, rei d'Aragó**

Abstract: La reivindicació de Jaume I com a símbol identitari que, de manera col·lectiva, portaren a terme els escriptors valencians de la segona meitat del segle XIX es fonamentà en tres fites històriques molt pròximes en el temps: la commemoració del VI^é centenari de la seua mort, que se celebrà en juliol de 1876; la visita que una trentena d'escriptors i artistes valencians i catalans realitzaren en maig de 1882 al monestir de Poblet (Tarragona), on fou enterrat el Conqueridor; i la commemoració del VII^é centenari del seu naixement, que es portà a terme a València en 1908.

Resum: The reivindication of King Jaume I as an identity symbol done by numerous Valencian writers of the mid-19th c. is based on three historical events: the sixth centenary of his death (celebrated on July 1876); the visit by some writers to the monastery of Poblet (resting place of the king) in 1882; and the seventh centenary of his death celebrated at Valencia in 1908.

Keywords: Catalan Literature 19th c.; Valencia Renaissance; Lo Rat Penat; Teodor

Mots clau: Literatura catalana del segle XIX; Renaixença valenciana; Lo Rat Penat; Teodor